
Polskie Towarzystwo Psychoanalityczne oraz Muzeum Sztuki Współczesnej
w Krakowie zapraszają na
spotkanie z prof. Jan Abram

Spotkanie jest kolejnym w cyklu szkoleń i dyskusji winnicottowskich
prowadzonych w Polsce.

W sobotę, 18 kwietnia 2015

wygłosi ona

wykład otwarty

Anioły Winnicotta i Obłoki Mannocci'ego
psychoanalityczna refleksja na temat „Zwiastowania”

oraz poprowadzi

seminarium kliniczne i seminarium z teorii D. W. Winnicotta

Spotkanie odbędzie się w

Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie

Lipowa 4, 30-702 Kraków

Plan spotkania

12:00-13:30 Seminarium kliniczne

15:30-17:00 Seminarium z teorii D. W. Winnicotta

18:00-20:00 Wykład

Opłaty 150pln seminarium kliniczne, 120pln seminarium teoretyczne,
250pln udział w obydwóch seminariach. Dla członków i kandydatów PTPa wstęp wolny.

Zgłoszenia i zapytania proszę kierować na adres ptpakrk@gmail.com

Spotkanie będzie tłumaczone. Ilość miejsc jest ograniczona.

Dr Jan Abram jest angielską psychoanalityczką i prowadzi praktykę prywatną w Londynie. Jest analitykiem szkoleniowym i superwizorem w Brytyjskim Towarzystwie Psychoanalitycznym. Jest autorką licznych publikacji, m. in. książki The Language of Winnicott (1996; 2007) oraz redaktorką pracy zbiorowej Donald Winnicott Today (2013).

Dr Jan Abram
Anioły Winnicotta i Obłoki Mannocci'ego
psychoanalityczna refleksja na temat „**Zwiastowania**”

słowa kluczowe:

Donald Winnicott - Lino Mannocci - Zygmunta Freud - psychoanaliza -
Zwiastowanie - zwyczajne oddanie - pierwotna twórczość - komunikowanie -
nieświadomość - rozwój emocjonalny - pisanie - malarstwo

„Zwiastowanie” jest wiodącym tematem twórczości włoskiego artysty Lino Mannocci. Psychoanalityk Donald Winnicott koncentruje się na diadzie matka - niemowlę i pokazuje, w jaki sposób ta wczesna relacja kształtuje self. Zwyczajne oddanie wystarczająco dobrej matki sprzyja pierwotnej kreatywności dziecka od początku życia. Te pojęcia, wprowadzone przez Winnicotta, mające centralne znaczenie dla klinicznej psychoanalizy, a zarazem wiążą się z tematyką emanującą z pisanie i malarstwa Mannocci'ego.

Niniejsze wystąpienie, w kontekście dawnych drzeworytów i kwasorytów, będących źródłem inspiracji dla ostatnich monotypów Mannocci'ego, stanowi psychoanalityczną refleksję na temat podobieństw między kliniczną psychoanalizą a twórczą pracą artysty. Ma ono na celu rzucić światło na pewne ukryte elementy Zwiastowania, które mają związek z nieświadomością i jednostkowym rozwojem emocjonalnym człowieka.